Küll saadi aga Pihkvast tunduvalt lisa laskemoonale ning teated septembri algult kõnelevad vene tule märgatavast tugevnemisest. Kahurite väikse kaliibri ja halvasti valitud märkide tõttu jäid selle tekitatud kahjud ka edasi tähtsusetuks.

Venelaste vähesele aktiivsusele vaatamata hakkas olukord linnas augustikuul siiski halvenema.

Nagu eelpool nägime, õnnestus Flemingul venelaste tulekuks maapoolsete kindlustuste parandustööd peajoontes lõpetada. Piiramise esimestelb päevadel viidi kaitseseisundisse ka linnamüüri jõepoolne osa. Teostamata olid veel mõningad tööd kindluse sisemuses, esijoones Toomi linnast lahutava kindlusjoone väljaehitamine. Et nendeks töödeks ei jätkunud alalise raske vahiteenistusega koormatud sõdurite jõust, oli Fleming sunnitud laiendama töökohustust ka linnaelanikkonnale. See uus koormus tekitas rahulolematust nii isekas kodanikkonnas kui ka raes. Pealegi leidis raad, et sõdurite perekonnaliikmeilt vähem töid nõutakse kui linnaelanikelt. Peatselt arenes asi avaliku konfliktini.

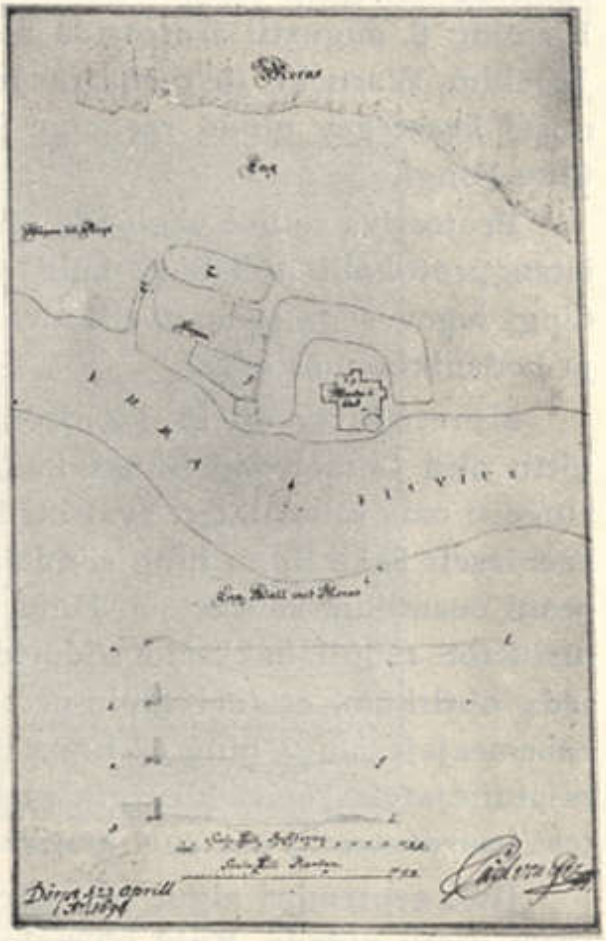

Kastre linnuse asetusplaan a. 1694 (P. v. Esseni plaani järgi).

5. augustil toodi Flemingile Vene väejuhatuselt kiri, mille sisust ta raadi ei informeerinud. Raad pidas seda endale haavavaks ning esitas 7. augustil Flemingile kodanikkonna nõusolekul kirjalikult nõudmise:

et Fleming informeeriks teda, nagu igal pool piiratud linnades kombeks, vaenlase kirjade ja neile saadetud vastuste sisust. Et linnaelanikke ei aetaks tööle lossi juurde (s. t. lossi linnast lahutava kindlustusjoone ehitamisele);

et Fleming teataks, kas tal on olemas „spetsiaalmandaat" lossi lahutamiseks linnast;

Tartu VI, lk. 217